

[آغاز به کار "کنگره تاریخی وین" در مورد اروپای پس از ناپلئون \(1814م\)](#)

پس از استعفا و تبعید ناپلئون بُناپارت در آوریل 1814م، کنگره تاریخی وین از روز چهاردهم اکتبر 1814م در وین پایتخت اتریش آغاز به کار کرد...



پس از استعفا و تبعید ناپلئون بُناپارت در آوریل 1814م، کنگره تاریخی وین از روز چهاردهم اکتبر 1814م در وین پایتخت اتریش آغاز به کار کرد تا درباره متصرفات فرانسه طی جنگ‌های ناپلئون بُناپارت تصمیم‌گیری کند. در میانه کار کنگره وین، ناپلئون با فرار از تبعیدگاه خود در اواخر فوریه 1815م، بار دیگر در دوره کوتاهی معروف به حکومت صد روزه، قدرت را در دست گرفت و خود را آماده حمله به دشمنانش نمود. هرچند که این مسئله، روند فعالیت‌های کنگره وین را مختل نمود، اما با شکست دوباره ناپلئون از اتحاد اروپایی، کنگره وین کار خود را دنبال کرد. مسائلی که کنگره با آنها روبرو بود، پیچیدگی و دشواری فراوان داشت چرا که انقلاب فرانسه و جنگ‌های ناپلئون، ساختار اروپا را به کلی درهم ریخته بود. ولی آنچه بیشتر مورد توجه کنگره بود، برقرار کردن تعادل قوا برای حفظ صلح در این قاره بود. در این میان، رقابت‌ها و دسیسه‌ها و چینی‌های کشورهای شرکت‌کننده در کنگره، از پیشرفت اساسی کار، جلوگیری می‌کرد و هر یک از آنها خواهان سهم بیشتری بودند. همچنین بیشتر نمایندگان شرکت‌کننده در کنگره مایل بودند که تعادل قوا در اروپا به دوران قبل از انقلاب کبیر فرانسه برگردد و سلاطین و فرمان‌روایانی را در کشورهای مختلف روی کار آورند که قبل از انقلاب فرانسه بوده‌اند. کشورهای فاتح نیز هر یک، باجی در کنگره وین گرفتند و از کلاه امپراتوری متلاشی شده ناپلئون، نمدی به دست آوردند. بدین ترتیب کنگره وین نوعی پیروزی دولت‌های بزرگ و پیشرفت رژیم‌های سلطنتی علیه جمهوریت در اروپا بود. کنگره وین سرانجام در نهم ژوئن 1815م به کار خود پایان داد.